

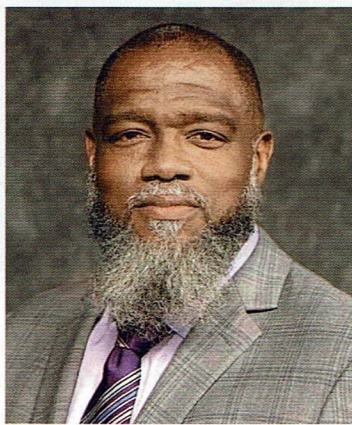
‘Black Lives Matter’ onder de loep

Een onderzoek door de Afro-Amerikaanse predikant en Bijbelleraar Voddie T. Baucham Jr.

De organisatie ‘Black Lives Matter’ werd in 2013 opgericht door drie getrainde radicale zwarte activisten die al langer deel uitmaakten van de Black Liberation-beweging: Patrisse Cullors, Alicia Garza en Opal Tometi. Dit gebeurde als reactie op de vrij-spraak van George Zimmerman, de ‘blanke’ (in werkelijkheid is hij meer Afro-Peruaans dan blank), die in 2012 in Florida de zwarte tiener Trayvon Martin had gedood. De jury was tot de conclusie gekomen dat Zimmerman uit zelfverdediging had gehandeld, maar deze details interesseerden BLM (Black Lives Matter) niet. Een jaar later, in 2014, kwam de beweging goed op gang met protesten na de dood van Michael Brown.

Laten wij de beweging zelf eens aanhoren: ‘Het was een luidruchtige reactie van solidariteit met onze mensen, onze familie – ter ondersteuning van de dappere gemeenschap van Ferguson en St. Louis die de ene nacht na de andere door de politie ruw zijn aangepakt, door de media zijn bekritiseerd en op traangas en pepperspray zijn getrakteerd. In het weekend van Labor Day van dit jaar organiseerden Darnell Moore en Patrisse Cullors een nationale demonstratie. Wij noemden die de Black Live Matters Ride.’

De populaire legende die destijds was ontstaan rond de dood van Brown,

Dr. Voddie T. Baucham Jr.

was gebaseerd op beweringen die sindsdien leugens bleken te zijn. Maar voor de BLM eisen deze gebeurtenissen ‘een ideologische en politieke interventie in een wereld waarin zwarte levens systematisch en opzettelijk op de dodenlijst worden gezet’. Dit komt natuurlijk niet overeen met de waarheid. Wie zo iets toch beweert, legt een vals getuigenis af. En de leugen wordt er niet beter op doordat deze wordt nagepraat door christenen als Latasha Morrison.

‘Nog steeds’, schrijft Morrison, ‘doden vertegenwoordigers van de overheid ongewapende zwarte en donkergekleurde kinderen, vrouwen en mannen, vaak zonder grote gevolgen’. Zij zegt dit in een boek waarin zij Michael Brown drie keer noemt en de stad Ferguson (Missouri) acht keer, en waarin

zij Black Lives Matter rechtstreeks en goedkeurend aanhaalt.

Maar dat er een vals getuigenis wordt afgelegd, is misschien nog het minste probleem met BLM.

Black Lives Matter is een openlijk heidense en marxistisch-leninistische organisatie

In een video die intussen wijd verspreid is noemt Cullors zichzelf en de medeoprichters van BLM ‘getrainde marxisten’. – Wat niet overdreven is. Cullors is de protegé van Eric Mann, een ‘voormalig agitator van de terroristische organisatie Weather Underground’ (aldus Yaron Steinbuch in de New York Post). Door hem leerde zij, gedurende verscheidene jaren, de marxistisch-leninistische ideologie kennen die een essentieel deel van haar wereldbeeld vormt. De bronnen en het ethos van de organisatie zijn revolutionair marxistisch en staan dus lijnrecht tegenover de christelijke boodschap.

De oprichters van de BLM maken er ook geen geheim van dat ze magie bedrijven. In een video van juni 2020 wisselden Cullors en Dr. Melina Abdullah (de oprichtster van de BLM-afdeling in Los Angeles) met elkaar van gedachten over hoe zij geesten gebruikten om hun doelen te bereiken, daarbij leunend op de Yoruba-cultus Ifá met onder andere voorouderverering.

Black Lives Matter is een openlijk feministische, pro-LGBTQIA+-organisatie.

Foto: BLM-banier met LGBT-vlag aan de buitenkant van een kerk in Lexington, Massachusetts.

Cullors letterlijk: 'In mijn traditie offer je dingen die je overleden dierbaren op prijs stelden, bijvoorbeeld honing of tabak, dat soort dingen. Het is zo belangrijk – niet alleen voor ons – om een directe band met onze overledenen te hebben. Zij op hun beurt moeten weten dat wij aan hen denken. Ik geloof dat velen van hen via ons werken.'

Abdullah liet zich ontgaan dat zij veel lacht met 'Wakiesha' – de geest van een zwarte vrouw die in 2016 dood werd aangetroffen in een gevangenis in Los Angeles.

Black Lives Matter is een openlijk feministische, pro-LGBTQIA+-organisatie

De drie vrouwen die BLM hebben opgericht, zijn lesbiennes. Zij namen er aanstoot aan dat 'de zwarte bevrijdingsbewegingen in dit land vooral ruimte en leidersrollen hebben gegeven aan zwarte heteroseksuele, cisgender-mannen, terwijl vrouwen die lesbisch of transgender zijn, buiten schot of op de achtergrond bleven, waar ze weinig tot geen erkenning voor hun werk kregen'. Zij 'vonden het noodzakelijk om vrouwen leidersrollen te geven', vooral aan queer en transgender vrouwen. Cullors letterlijk: 'Onder de mentoren van onze beweging queer en transgender personen wier werk was verdrongen door een onbetwist verhaal van mannelijk leiderschap.'

Deze LGBTQIA+-betrokkenheid als drijvende kracht achter BLM bleek duidelijk uit de website van BLM op de pagina 'What We Believe' (Wat wij geloven). Ik zeg: 'bleek', omdat de pagina intussen verwijderd is. Omdat ik daar al rekening mee hield, heb ik die gekopieerd

voordat hij werd verwijderd. (In het archief nog wel aanwezig.) Ik heb dat gedaan omdat ik wist dat deze pagina een probleem was voor BLM – en voor de gemeente. (Of dat zou het in elk geval moeten zijn ...) Hier enkele gedeeltes uit de website:

'Wij zijn zelf-reflectief en doen wat nodig is om cisgender privileges af te breken en transgender zwarte mensen in hun kracht te zetten, vooral zwarte transgender vrouwen die nog steeds onevenredig vaak het slachtoffer zijn van geweld tegen transgenders.

Wij promoten een netwerk dat positief staat tegenover queer. Als wij bijeenkomen, is dat met de bedoeling om ons te bevrijden uit de wurrgreep van

het hetero-normatieve denken, of beter gezegd, de overtuiging dat alle mensen heteroseksueel zijn (tenzij ze zelf iets anders kenbaar maken).'

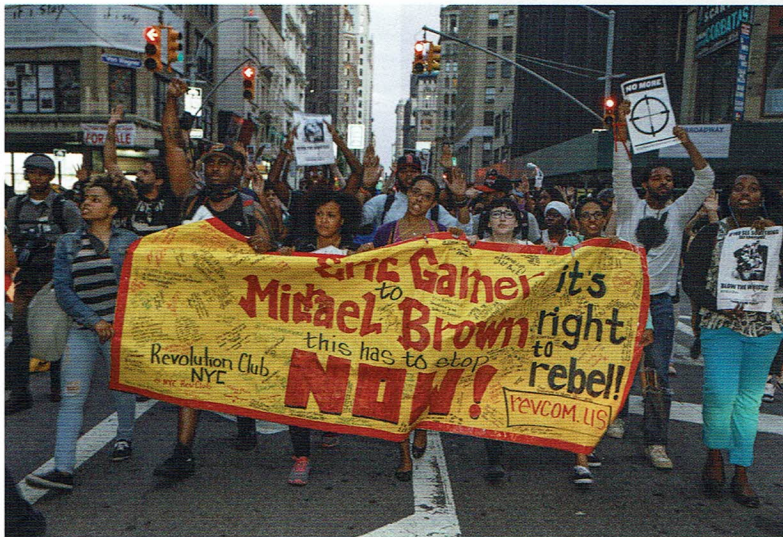
Om het duidelijk te stellen: Het christelijk Bijbels geloof is niet alleen een voorbeeld voor 'hetero-normatief denken', het is de bron ervan.

Black Lives Matter is openlijk gericht tegen mannen en het gezin

Op de manier van de Critical Social Justice (CSJ)-beweging bestrijdt BLM alles wat te maken heeft met 'hegemonie'. Nogal heftig wordt het als het gaat om het Bijbelse gezin en mannen:

'Wij creëren een ruimte die zwarte vrouwen bevestigt en sterkt en die vrij is van seksisme, vrouwenhaat en een op mannen gerichte omgeving.

Wij creëren gezinsvriendelijke ruimten en stellen ouders in staat zich volledig in te zetten voor hun kinderen. Wij breken de patriarchale praktijk af die van moeders verlangt dat ze dubbele diensten draaien, zodat zij privé als moeder kunnen fungeren, hoewel ze betrokken zijn bij algemeen vrijwilligerswerk voor gerechtigheid.

Wij breken de westerse structuur van het kerngezin af door elkaar te steunen als grote gezinnen en dorpen, waar wij collectief voor elkaar zorgen, maar vooral voor onze kinderen, zodat moeders, ouders en kinderen het goed hebben.'

Het valt onmiddellijk op dat de BLM-leden 'de westerse structuur van het kerngezin' 'willen afbreken'; let echter op een paar andere punten: Ten eerste dat in verklaringen van BLM over het gezin met geen woord over 'vader' wordt gerept. Wij vinden 'vrouwen', 'kinderen' en 'ouders', maar geen vaders.

In het statement wordt ook kritiek geuit op de 'centrering dan wel gerichtheid op mannen'. Voor het geval u de term 'centrering' [in het Amerikaans 'centering'] nog niet kent: Het staat voor de praktijk om iets tot standaard te maken, en is een veelgebruikt woord in de antiracistische, door de CSJ-beweging gekenmerkte woordenschat. Robin DiAngelo noemt bijvoorbeeld een 'niet-authentieke, op blanke normen gerichte en daarmee vijandige omgeving'. Elders veroordeelt zij 'het centreren van blanke mensen en de blanke stem'. Ook Ibram X. Kendi eist vaak om de blanken niet te centreren ('not cente-

In het jaar 2014 kwam de beweging goed op gang met protesten na de dood van Michael Brown.

ring White'). Latasha Morrison spreekt over het 'blank-gecentreerd zijn'. Ik zeg niet dat iedereen die het woord 'centering' gebruikt, een SJW'er is (Social Justice Warrior = militante strijder voor sociale gerechtigheid); de term is intussen in de gewone woordenschat opgenomen. Maar in der CRT/I-wereld (Critical Race Theory d.w.z. kritische rassentheorie; intersectionaliteit) heeft het een duidelijke betekenis.

Tenslotte het woord 'dorpen'. Hieruit blijkt een communalistische, matriarcale kijk op het gezin die doet denken aan vroege marxistische theorieën.

Wij moeten elke valse gedachte gevangennemen

'Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid van Christus, en wij staan gereed om elke ongehoorzaamheid te bestraffen, zodra uw ge-

hoorzaamheid volkomen zal zijn' (2 Kor. 10:5-6).

Racisme en onrechtvaardigheid vormen een realiteit. Maar hoe vaak ik dit ook herhaal, men zal mij nog steeds verwijten een oogje dicht te knijpen voor deze dingen. Niet zozeer omdat ik ze zou ontkennen, maar omdat ik niet de opvatting van de CRT/I volg dat deze dingen de norm zijn en de basis van al het andere. 'De geschiedenis van de VS is niet alleen maar slecht en racistisch, maar ook niet moreel volmaakt', schrijft Thomas Sowell. 'Correlatie is geen oorzakelijk verband, diversiteit niet noodzakelijkerwijs discriminatie. Complexe problemen vereisen complexe oplossingen. ... Te verklaren dat het racisme de drijvende kracht achter de slavernij is, zou inhouden dat je een historisch gezien relatief late factor als de oorzaak aanduidt van een instelling (slavernij) waarvan de oorsprong duizenden jaren eerder lag.'

Het wereldbeeld van de CSJ is gebaseerd op vooronderstellingen over vormen van hegemonie en interpreteert vervolgens alles in dat licht. Wie zich met de CSJ bezighoudt, moet 'gedachten gevangennemen', en de BLM-beweging is een goed voorbeeld van hoe dit eruit ziet.

Wij moeten optreden tegen de leugen en vasthouden aan de waarheid

Black Lives Matter is een Trojaans paard. De beweging heeft een naam die christenen aanspreekt, die immers God en hun naaste liefhebben en willen dat rechtvaardigheid regeert. Voor sommigen heeft dit ertoe geleid dat zij het valse verhaal geloven van 'door de staat gesteunde terreur tegen zwarte en gekleurde mensen'. Wij moeten onze God, Zijn Evangelie en onze broeders en zusters genoeg liefhebben om tegen dit valse verhaal op te treden. Maar in dat geval moeten wij dieper graven.

Er zijn redenen waarom sommige mensen zich openstellen voor het ver-

haal van de 'door de staat gesteunde terreur'. Bij sommigen is het de eigen negatieve ervaring, bij anderen het tromgeroffel in de media waar dit valse verhaal voortdurend wordt herhaald. Weer anderen flirten met de grote macht die zij plotseling hebben wanneer iedereen probeert naar hen te luisteren en hen probeert te begrijpen. Niet weinig christenen zien hier de grote kans om hun schuldgevoelens te sussen. In al deze gevallen moeten wij naar onze broeders en zusters luisteren en hen met barmhartigheid tegemoet treden. Daarbij mogen wij echter onze grootste taak niet vergeten: hun de waarheid vertellen. Wij moeten deze gedachten gevangennemen!

De feiten over de Black Lives Matter-beweging zijn onomstreden. Deze organisatie is marxistisch, revolutionair, feministisch en onvriendelijk tegen mannen, pro-LGBTQIA+, pro-abortus, tegen het gezin en heeft wortels in het occultisme. Het is voor christenen niet acceptabel om ermee samen te werken, hen te bejubelen, zich met hen te identificeren of hen te ondersteunen. Het is al een fout om – onder welke druk van buiten dan ook – zich de slogan 'Black Lives Matter' eigen te maken.

Als ik dit zeg, krijg ik altijd de vraag: 'Wil je soms beweren dat het zwarte levens niet belangrijk zijn of er niet toe doen?' Sta me toe te reageren.

Ten eerste wijs ik de in deze kwestie onuitgesproken vooronderstelling af dat voor 2013 (toen Cullors, Garza en Tometi de hashtag creëerden) het leven van zwarte mensen in de VS niets zou hebben betekend. – Alsof zwarte mensen als honden op straat konden worden gedood en niemand er iets om gaf. Dit is grotesk! Wij leven niet meer in de zuidelijke staten van de VS uit de Jim Crow-periode. De dagen dat zwarte mensen in het openbaar werden gelyncht zijn al lang voorbij. Wij hebben geen hashtag nodig om betekenis en waarde te geven aan het leven van Afro-Amerikanen.

Ten tweede ben ik christen. Ik geloof dat alle mensen geschapen zijn naar Gods beeld. Daarom ben ik de overtuiging toegedaan dat het leven van eenieder belangrijk is, hoe licht of donker hun huid ook maar is. Het is volkomen absurd om van het gebruik van de uitdrukking dan wel hashtag 'Black Lives Matter' een lakmoesproef te maken voor de vraag of iemand een bondgenoot in de strijd tegen racisme is. Ik heb ook geen hashtag nodig op een van de social-media-accounts van een van mijn broeders en zusters in Christus om te weten dat de dood van George Floyd hen diep heeft geraakt. Ik pieker er niet over of het blanke christenen misschien niets kan schelen als zwarte mensen op straat worden neergeschoten. Ik geloof dat deze christenen bij Christus horen en de mensen liefhebben, zolang zij het tegendeel niet bewijzen.

Natuurlijk zullen de kloven daarvoor niet worden gedicht. De kloven zijn echt en onvermijdelijk. Het betekent dat wij op het moment dat er een ramp komt, aan de goede kant van de kloof staan. Tot die tijd moeten wij liefhebben – nee, niet met de valse, kracht- en machteloze, on-Bijbelse versie van liefde, waarbij elke onenigheid of confrontatie op zichzelf liefdeloos is. Wij moeten elkaar tegemoet treden met een volhardende, Bijbelse, door Christus gekenmerkte liefde.

Geliefde lezer, ik weet: Dat is niet gemakkelijk. Ik houd er ook niet van uitgescholden te worden, vrienden te verliezen of van sociale media te worden verwijderd. Maar u en ik, wij moeten de waarheid meer liefhebben dan onze vrienden, onze goede reputatie en onze sociale media. Ik pleit er ook niet voor me te gedragen als een olifant in een porseleinkast, en ik hoop dat ik dat in dit artikel ook niet heb gedaan. Ik hoop dat ik de volgende woorden van de apostels Petrus ter harte heb genomen en ik wil u aanmoedigen hetzelfde te doen:

'En wie is het die u kwaad zal doen, als u navolgers bent van het goede? Maar als u ook zou moeten lijden vanwege de gerechtigheid, dan bent u zalig. En wees niet bevreesd zoals zij bevreesd zijn, laat u niet in verwarring brengen, maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u reenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en eerbied. En heb een goed geweten, opdat in datgene waarin zij kwaad van u spreken als van kwaaddoeners, zij beschaamd gemaakt worden die uw goede levenswandel in Christus belasteren. Want het is beter te lijden – als God dat wil – terwijl u goedgevoelt dan terwijl u kwaad doet' (1 Petrus 3:13-17).

Dit geldt natuurlijk alleen als de goede zaak waarvoor wij lijden 'de gerechtigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus' is (2 Petr. 1:1), de gerechtigheid 'die door het geloof in Christus is' (Filipp. 3:9). De valse religie, de valse priesters en de valse canon van het antiracisme kunnen ons die gerechtigheid dan wel rechtvaardigheid niet geven.

Ironisch genoeg is dat het antiracisme nog niet eens deugt als middel tegen het racisme. Het is Christus, en Christus alleen 'Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken' (Ef. 2:14). Dit betekent niet dat zwarte en blanke christenen elkaar nooit zullen kwetsen of tegen elkaar zullen zondigen. Ook niet dat de zonde van het racisme nooit haar lelijke kop zal opsteken in onze samenleving, ja zelfs in de gemeenten. Maar het betekent wel dat wij een antwoord hebben.

VODDIE BAUCHAM JR.

Uit het boek: 'Fault Lines', Voddie T. Baucham Jr. (alleen in het Engels verkrijgbaar), pag. 217-225
Salem Books, Washington, D.C. www.SalemBooks.com
ISBN: 978-1-68451-180-8
eISBN: 978-1-68451-201-0